

Arrest

nr. 180 449 van 9 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VAN DER BEKEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Pashtun te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit het dorp Jingikhel in het district Ahmadabad van de provincie Paktya. U kreeg problemen met de taliban nadat u een jongen uit het dorp aan zijn oog verwondde bij een spel. De familie van de jongen vroeg de taliban om te bemiddelen in de zaak. Zij vroegen 1800000 Afghani schadevergoeding, wat uw familie niet kon betalen. Eind juli 2015 vertrok u uit Afghanistan. U kwam op 24 oktober 2015 in België aan. Op 27 oktober 2015 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een taskara, de taskara's van uw vader, oom en grootvader, documenten van uw neef in het leger en foto's van uw neef in het leger neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens het gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U kan uw herkomst uit Afghanistan niet aannemelijk maken. Uw kennis over uw regio en over Afghanistan zelf is beperkt en komt weinig doorleefd over. Vooreerst blijkt u de Afghaanse kalender niet te kunnen gebruiken. Zo zegt u niet te weten in welk jaar in de Afghaanse kalender u uit Afghanistan zou zijn vertrokken waarna u zegt te denken dat het 1373 (1994/1995) was (CGVS, p. 8). U wordt nog eens expliciet gevraagd of u in 1373 uit Afghanistan vertrokken zou zijn waarop u zegt de Afghaanse kalender niet te kennen en enkel de westerse kalender te kunnen gebruiken (CGVS, p. 8). U wordt dan gevraagd te verklaren waarom u de Afghaanse kalender niet kent waarop u louter zegt deze niet te hebben gebruikt en enkel de westerse kalender te kennen (CGVS, p. 8). U zegt later ook nogmaals te denken dat het huidige jaar in de Afghaanse kalender 1375 (1996/1997) is (CGVS, p. 8). Deze vaststelling is zeer vreemd. U bent tot de zesde graad naar school geweest, en dit tot een halfjaar voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 6). U kreeg op school tevens het vak geschiedenis in het laatste jaar waarin met de Afghaanse kalender gewerkt werd (CGVS, p. 7 en 9). Dat u de Afghaanse kalender niet kent en enkel de westerse kalender kan gebruiken doet ernstig twijfelen aan uw herkomst uit Afghanistan. Bovendien legt u vele Afghaanse documenten neer, waaronder uw taskara, waarop de data in de Afghaanse kalender worden vermeld. U wordt nogmaals gevraagd, gewezen op uw bezit van deze documenten, om uw gebrek aan kennis over de Afghaanse kalender te verklaren waarop u plots zegt niet te kunnen lezen zodat u niet wist wat er op uw taskara stond (CGVS, p. 8). Dit is een vreemde verklaring voor iemand die zes jaar naar school ging en vakken als Pashtu, Dari, geschiedenis en aardrijkskunde kreeg (CGVS, p. 7 en 9). U wordt gevraagd om te verklaren wat u ermee bedoelt dat u niet kan lezen waarop u uw stelling blijft volhouden en zegt enkel uw naam te kunnen lezen zodat u niet wist wat er op uw taskara geschreven stond (CGVS, p. 8 en 9). Nadat dit verder wordt uitgeklaard geeft u dan toe dat u kan lezen en schrijven (CGVS, p. 9). U zou echter nooit de taskara – die u nochtans zelf heeft meegenomen vanuit Afghanistan – hebben bekeken omdat nooit eerder iemand iets had gevraagd over uw taskara, wat maar weinig kan overtuigen (CGVS, p. 9). Dat u verklaart de Afghaanse kalender, ondanks uw scholing, niet te kennen is zeer opmerkelijk. Dat u dit gebrek aan kennis vervolgens verklaart met incoherente verklaringen doet nog meer twijfels rijzen.

Uw kennis over bekende Afghanen roept verdere vragen op. Gevraagd naar bekende Tadzjiekken van nu of vroeger zegt u niets over Tadzjiekken te weten (CGVS, p. 15). Zelfs wanneer u geconfronteerd wordt

met de naam van Ahmad Shah Massoud, de bekende Tadzjiekse legercommandant, blijkt u niet te weten wie deze man is (CGVS, p. 14). Gevraagd naar bekende Oezbeken van nu of vroeger zegt u er geen te kennen (CGVS, p. 15). Dit is vreemd, aangezien u zelf eerder in het gehoor de naam Rashid Dostum aanhaalde (CGVS, p. 8). Rashid Dostum is de huidige vice-president van Afghanistan en is van Oezbeekse etnie. Deze bekende krijgssheer speelt reeds decennia een zeer grote rol in de politieke ontwikkelingen in Afghanistan. U wordt verder ook gevraagd naar bekende Hazara's van nu of vroeger waarop u vreemd genoeg zegt te denken dat Rashid Dostum een Hazara is (CGVS, p. 15). Verder zegt u niets te weten over Hazara's (CGVS, p. 15). U wordt verder geconfronteerd met de naam Jalaluddin Haqqani waarop u verklaart dat hij het hoofd van de taliban was en tegen de overheid vocht (CGVS, p. 13 en 14). Gevraagd wat u nog allemaal over hem zou hebben vernomen tijdens uw leven kan u niets meer toevoegen en zegt u niet te weten vanwaar hij oorspronkelijk is en herhaalt u dat hij de leider van de taliban is en dat hij achter de conflicten in Afghanistan zit (CGVS, p. 14). U wordt dan gevraagd sinds wanneer hij de leider van de taliban is waarop u zegt dit niet te weten (CGVS, p. 14). U wordt gevraagd om een benadering te geven sinds wanneer hij het hoofd van de taliban zou zijn – bijvoorbeeld sinds 20 jaar, 10 jaar, 1 jaar – maar u kan geen enkele aanwijzing geven (CGVS, p. 14). U wordt gevraagd wat u allemaal van de mensen dan gehoord zou hebben met betrekking tot zijn leiderschap van de taliban maar u geeft louter nog mee dat hij een spion van Pakistan is (CGVS, p. 14). Dergelijke oppervlakkige verklaringen van een Afghaan uit Paktya zijn opmerkelijk. Jalaluddin Haqqani was geboren in Paktya. Hij vocht mee in de oorlog tegen de Russische troepen, in welke periode hij het Haqqani-netwerk oprichtte. Deze organisatie heeft steeds nauwe banden gehad met de taliban. Later vervoegde hij, vlak voor zij Kaboel veroverden, ook de rangen van de taliban. Onder zijn leiding, en later dat van zijn zoon Sarajuddin Haqqani, was het Haqqani-netwerk, berucht om zijn spectaculaire aanslagen, zeer actief in de provincie Paktya en buurprovincies zoals Khost en Paktika. Het Haqqani-netwerk heeft tevens ook een machtsbasis in Waziristan, Pakistan, waar zij ook tegen de Pakistaanse autoriteiten strijd voeren. Dat u, als geschoolde Afghaan uit Paktya, louter weet te melden dat Jalaluddin Haqqani "de leider van de taliban" is, en uiteindelijk nog toevoegt dat hij – zoals bekend over de taliban in het algemeen – banden heeft met Pakistan, doet verder twijfelen aan uw beweerde herkomst.

Over uw regio blijkt u enige kennis te hebben. Echter, er kunnen opvallende hiaten in uw kennis worden opgemerkt waardoor de kennis die u heeft een ingestudeerd karakter krijgt. Zo benoemt u verschillende dorpen in uw regio (CGVS, p. 7, 10 en 12). Gevraagd welke dorpen onderweg van uw dorp naar het districtcentrum in Salamkhel – waar u soms kwam om cricket te spelen – liggen, benoemt u twee dorpen, Kaderkhel en Talbikhel (CGVS, p. 7). Echter, Talbikhel ligt in de omgekeerde richting vanuit uw dorp. Wanneer u verder geconfronteerd wordt met de naam van een buurdorp, Meyakhel, zegt u na een stilte dat u de naam wel gehoord heeft maar dat u niet weet waar dit gelegen is (CGVS, p. 13). U wordt tevens geconfronteerd met de namen van dorpen in een andere provincie waarvan u eveneens meegeeft deze te kennen (CGVS, p. 12 en 13). Van een dorp zegt u zelfs dat het dichtbij uw dorp ligt, in de richting van het districtcentrum (CGVS, p. 13). Dergelijke verklaringen maken dat uw kennis en uw verklaringen over uw herkomst weinig doorleefd overkomen.

U blijkt tevens nauwelijks kennis te bezitten over steden in uw regio van Afghanistan. Gevraagd naar steden in uw regio van Afghanistan benoemt u provincies, ver en dichtbij, waaronder de buurprovincies Khost, Logar en Ghazni, en vreemd genoeg ook de stad Mazari Sharif (CGVS, p. 11). U zegt verder dat Khost en Logar louter provincies zijn en dat Ghazni zowel een provincie als een stad is (CGVS, p. 11). Gevraagd of u dan steden kent in de provincies Logar en Khost geeft u geen informatie hierover en zegt u louter dat u nooit in die steden bent geweest (CGVS, p. 11). De hoofdsteden van Khost en Logar zijn Khost en Puli Alam. Zelfs wanneer u geconfronteerd wordt met de naam Puli Alam blijkt u niet te weten dat dit een stad is. U zegt dat het een district "zou moeten zijn" (CGVS, p. 13). Gezien u dit niet zeker blijkt te weten wordt u gevraagd wat u dan van de mensen over Puli Alam zou gehoord hebben waarop u opnieuw geen duidelijkheid weet te scheppen en louter zegt dat het een district "kan zijn" maar dat het evengoed iets anders kan zijn (CGVS, p. 13). Dergelijke verklaringen zijn des te opmerkelijker daar u verschillende keren naar Kaboel zou zijn gereisd via Logar en hierbij langs de Bazaar Wolayat – de provinciale bazaar – zou zijn gepasseerd (CGVS, p. 6 en 11). Gevraagd in of nabij welke stad deze provinciale bazaar dan zou liggen blijkt u dit niet te weten (CGVS, p. 11). Volgens de kaart loopt de weg van Paktya naar Kaboel langs de stad Puli Alam. U wordt verder geconfronteerd met de naam Sharan, de hoofdstad van de buurprovincie Paktika, maar u zou louter een Sharan in Kandahar kennen (CGVS, p. 13). Gevraagd of u nog een ander Sharan kent zegt u enkel het Sharan in Kandahar te kennen (CGVS, p. 13). U wordt ook nog gevraagd of u ooit gehoord heeft van de plaats Khoshi, een district in Logar dat aan uw district grenst, maar u zegt het zich niet te kunnen herinneren (CGVS, p. 13). Dat u behalve Ghazni geen enkele stad in een buurprovincie weet te benoemen en evenmin de naam van het aangrenzende district uit Logar herkent doet verder twijfelen aan uw beweerde herkomst.

U verklaart verder via de provincie Nimroz naar Pakistan te zijn gereisd (CGVS, p. 9). Gevraagd of er nog een snellere weg is om het land te verlaten zegt u dat de weg via Nimroz de gemakkelijkste weg was om naar Pakistan te gaan (CGVS, p. 9 en 10). Dit is vreemd. Uw dorp bevindt zich aan de weg die twee districten verderop aan de grens met Pakistan komt. Dat u zegt dat de weg via Nimroz de gemakkelijkste is om naar Pakistan te gaan hoewel u hiervoor het halve land diende door te reizen, langs de beruchte snelweg tussen Kaboel en Kandahar, terwijl er slechts twee districten van Paktya tussen uw dorp en de grens met Pakistan liggen roept vragen op. Des te opmerkelijker is het wanneer u, na de pauze in het interview, plots verklaart dat de weg vanuit uw district naar Pakistan loopt maar dat u deze niet nam om dat u niet in dat deel van Pakistan wilde zijn (CGVS, p. 11). Indien u daadwerkelijk op de hoogte was van deze kortere weg naar Pakistan kan verwacht worden dat u deze ook zou hebben vermeld wanneer hiernaar gevraagd werd, en niet louter zou hebben gezegd dat de weg via Nimroz de gemakkelijkste was om het land te verlaten.

U toont doorheen het gehoor wel enige kennis over Afghanistan te bezitten. Echter, deze komt weinig doorleefd over en valt moeilijk te rijmen met de opvallende hiaten in uw kennis over uw regio en de Afghaanse samenleving en geschiedenis. Zo is het opmerkelijk dat u een quasi exhaustieve lijst van de opeenvolgende relevante – Pashtunse – staatshoofden van Afghanistan sinds 1933 kent, van koning Zaher Shah tot Ashraf Ghani, alsook Ahmad Shah Durrani – 18de-eeuwse stichter van modern Afghanistan – en Abdul Wakil Khan – naar u zegt een belangrijk figuur in de oorlog tegen de Britten – maar dat u niet weet wie Ahmad Shah Massoud is en evenmin enige concrete informatie weet te geven over Jajaluddin Haqqani, twee prominente Afghaanse figuren die een directe impact hebben gehad op de huidige Afghaanse samenleving waarin zowel uzelf als uw ouders zijn opgegroeid (CGVS, p. 8 en 15). Dat u bovendien dergelijke geschiedkundige kennis bezit maar de Afghaanse kalender niet kan gebruiken – u zou deze vergeten zijn – doet uw kennis weinig doorleefd overkomen (CGVS, p. 9).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat u uw herkomst uit Afghanistan niet kan aantonen. Geloofwaardige verklaringen over uw herkomst zijn echter belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het feit dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het CGVS kan zich op basis van uw verklaringen onmogelijk een duidelijk en geloofwaardig beeld vormen van uw herkomst en de reden(en) voor uw vertrek.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Gezien de wijdverspreide corruptie met betrekking tot Afghaanse documenten hebben dergelijke documenten slechts enige bewijswaarde indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Deze kunnen louter op zich de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Afghanistan dan ook niet herstellen. De foto's van de man, van wie u beweert de neef te zijn, kunnen dit evenmin aangezien op deze foto's een band met u noch met Afghanistan zichtbaar is (CGVS, p. 3).

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 28 juli 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot de landen en plaatsen van uw eerder verblijf. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met twijfels over uw feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 9). Bijgevolg dient besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u er niet in slaagt uw Afghaanse nationaliteit aannemelijk te maken en dat het dan ook niet aangewezen is dat u naar dat land zou worden teruggeleid.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de formele en materiële motiveringsplicht en artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en Subsidiaire Beschermingsstatus

Verzoeker voert aan dat hij problemen kreeg met de taliban nadat hij in zijn dorp een jongen aan het oog verwondde bij een spel. In de bestreden beslissing wordt aan verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat aan verzoekers verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht gelet op verzoekers beperkte kennis over zijn regio en Afghanistan zelf, de vaststelling dat verzoeker de Afghaanse kalender niet kan gebruiken, verzoekers kennis over bekende Afghanen beperkt is en de kennis die verzoeker wel bezit weinig doorleefd overkomt.

De Raad stelt vast dat uit de stukken van het administratief dossier vooreerst blijkt dat verzoeker in het geheel niet vertrouwd is met de Afghaanse kalender terwijl hij wel degelijk perfect de Westerse kalender blijkt te kunnen hanteren. Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat het niet onbegrijpelijk is dat hij de Afghaanse kalender niet kent omdat er op school weinig of geen gebruik werd gemaakt van deze kalender en dat de enige reden waarom hij bekend is met de Westerse kalender gelegen is in het feit dat hij thans in het bezit is van een gsm waarop de Westerse kalender staat. Verzoekers verweer kan evenwel niet overtuigen. Verzoeker heeft immers zes jaar school gelopen in Afghanistan. Zoals de bestreden beslissing vaststelt kreeg verzoeker in het laatste jaar geschiedenis waarbij de Afghaanse kalender werd gehanteerd. Verzoeker was bovendien in het bezit van een taskara waarop zijn geboortedatum in de Afghaanse kalender wordt weergegeven. Dat verzoeker verklaart te denken dat het huidige jaar in de Afghaanse kalender 1375 is hetgeen overeenkomt met 1996/1997 is bijgevolg niet aannemelijk gelet op verzoekers voorgehouden achtergrond.

Verzoeker blijkt voorts niet bekend te zijn met bekende Afghanen. Verzoeker verklaart uitdrukkelijk niets te weten over de Tadzjiken, nog nooit gehoord te hebben van de algemeen bekende Tadzjiekse commandant Ahmad Shah Massoud, geen bekende Oezbeken te kunnen benoemen terwijl hij al eerder tijdens het gehoor de naam Rashid Dostum (huidige vice-president van Afghanistan, van Oezbeekse etnie) liet vallen en verklaart dat deze een Hazara zou zijn en voorts stelt niets van de Hazara's te weten. Verzoeker wijst voor deze gebrekkige kennis op zijn beperkte scholing doch dit staat haaks op verzoekers doorgedreven kennis van opeenvolgende relevante Pashtunse staatshoofden van Afghanistan sinds 1933, van koning Zaher Shah tot Ashraf Ghani, alsook Ahmad Shah Durrani – 18de-

eeuwse stichter van modern Afghanistan – en Abdul Wakil Khan. Gelet op deze vaststelling is het niet aannemelijk dat verzoeker niet weet wie Ahmad Shah Massoud is en hij evenmin enige concrete informatie kan geven over Jajaluddin Haqqani, twee prominente Afghaanse figuren die een directe impact hebben gehad op de huidige Afghaanse samenleving waarin zowel verzoeker als zijn ouders zijn opgegroeid. Terecht besluit de bestreden beslissing dat gegeven de vaststelling dat verzoeker dergelijke geschiedkundige kennis bezit maar de Afghaanse kalender niet kan gebruiken zijn kennis weinig doorleefd doet overkomen. De kennis die verzoeker bezit is bijgevolg duidelijk ingestudeerd.

In zoverre verzoeker nog meent dat de verwerende partij onvoldoende rekening gehouden heeft met zijn profiel als niet-begeleide minderjarige vreemdeling kan vooreerst worden vastgesteld dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de behandeling van verzoekers asielaanvraag. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen die hem onder meer heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Ook werd verzoeker op het Commissariaat-generaal gehoord in aanwezigheid van zijn voogd en zijn raadsman, die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid hebben gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Bovendien blijkt dat het gehoor in kwestie werd afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Hieruit blijkt de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en omstandigheid van verzoeker.

Gelet op wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker niet aantoonst afkomstig te zijn uit het dorp Jingikhel in het district Ahmadabad van de provincie Paktya. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een beweerd verblijf in Afghanistan tot 2015 zodat er geen duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen of nog als hij uit een streek komt waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is. Bijgevolg is het dus van belang om te kunnen vaststellen uit welke regio in zijn land van herkomst verzoeker afkomstig is. Het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst is onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust. Door het feit dat verzoeker geen reëel beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden immers zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Immers, bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt niet uit te sluiten dat de asielzoeker in een derde land het staatsburgerschap heeft waardoor de noodzaak aan internationale bescherming in het Rijk zou wegvallen (RvS 25 maart 2010, nr. 202.357; RvS 29 maart 2010, nr. 202.487). De onmogelijkheid om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoeker te beoordelen, waartoe in de bestreden beslissingen wordt besloten, is derhalve toe te schrijven aan het doen en (na)laten van verzoeker zelf.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in geval van een terugkeer naar Pakistan, aantoonst.

2.2.3. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER